

BAPTISM

Nhiều năm sau, khi ánh sáng vàng rực của bình minh tràn ngập khắp vùng đất Giu-đê, Chúa

Giê-su bắt đầu một hành trình sẽ làm thay đổi tất cả.

Ngài đi về phía nam, nơi dòng sông Giô-đanh thì thắm những lời tiên tri xưa cũ, và người anh

họ của Ngài, Giăng Báp-tít, đang đứng lưng chừng trong làn nước chảy.

Tiếng của Giăng vang lên giữa hoang mạc: "Hãy dọn đường cho Chúa," vọng lại lời của nhà

tiên tri Ê-sai trong Cựu Ước.

Khi Giăng nhìn thấy người anh họ của mình, Chúa Giê-su, đang tiến về phía mình giữa đám

đông, kiên nhẫn chờ đến lượt được làm phép báp-têm, Giăng nói:

"Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng cất đi tội lỗi của thế gian."

Khi Chúa Giê-su bước lên khỏi dòng nước sông Giô-đanh, các tầng trời liền mở ra.

Một con bồ câu, sáng rực giữa bầu trời, bay xuống đậu trên Ngài.

Rồi một tiếng nói vang dội làm rung chuyển cả nền móng của đất, phán rằng:

"Đây là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta mọi đàng."

Ánh nhận ra lóe lên trong mắt Giăng.

"Tôi đã thấy Thánh Linh ngự xuống như chim bồ câu từ trời và ở lại trên Ngài. Tôi không biết

Ngài, nhưng Đấng đã sai tôi làm phép báp-têm bằng nước đã bảo tôi rằng: 'Người nào người

thấy Thánh Linh ngự xuống và ở lại trên người ấy, chính là người sẽ làm phép báp-têm bằng

Thánh Linh.' Giờ đây tôi đã thấy và làm chứng rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời."

Cảnh tượng trọng đại này là một lời tuyên bố công khai về thần tính của Chúa Giê-su.

Không khí như bùng lên với sự mặc khải, và những lời thì thầm "Đấng Mê-si" lan truyền trong

đám đông như sóng vỗ mặt nước, báo hiệu bình minh của một kỷ nguyên mới.

CROWN

Những người lính La Mã đã chế giễu Chúa Giê-su là Vua của người Do Thái bằng cách khoác

cho Ngài một chiếc áo choàng màu tím và đội lên đầu Ngài một vương miện bằng gai.

Chiếc vương miện gai này, có hình dạng như một chiếc mũ, bao phủ toàn bộ da đầu Ngài, nổi

đau càng sâu sắc hơn với mỗi mũi gai đâm vào.

CRUCIFIX

Bị đánh đập và đâm máu, choáng váng vì sốc, mất nước và mất máu.
Thanh ngang của một cây thập tự bằng gỗ được buộc chặt vào hai cánh tay dang rộng của Ngài.

Trong cơn kiệt sức, Chúa Giê-su quy xuống đầu gối trên con đường đầy bụi.
Không còn cách nào để đỡ lấy mình, Ngài ngã sầm xuống đất dưới sức nặng của thanh gỗ nặng trĩu.

Cuối cùng, Chúa Giê-su lảo đảo bước ra ngoài tường thành cổ của Giê-ru-sa-lem đến ngọn

đồi gọi là Gô-gô-tha, nơi hành hình.

Một lần nữa, Chúa Giê-su bị lột trần, những vết thương do roi đánh vẫn tiếp tục rỉ máu.

Những chiếc đinh được đóng vào, mỗi chiếc vào một cổ tay và xuyên qua bàn chân Ngài,

ghim chặt Ngài vào thập tự giá và khiến cơn đau như sét đánh lan khắp cơ thể.

Thế nhưng, ngay cả trong những giây phút cuối cùng khi hơi thở dần tắt, Chúa Giê-su vẫn giữ

vững sự kiểm soát, ban phát sự tha thứ khi Ngài cầu nguyện cho những kẻ hành hạ mình.

Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết mình làm gì.

Ngài đã mang lại hy vọng cho tên tội phạm ăn năn bị đóng đinh cùng Ngài.

Hôm nay tôi nói cho anh biết, anh sẽ ở cùng tôi trên thiên đàng.

Ông đã nói những lời triu mến với mẹ và người môn đồ yêu quý của mình, John, đảm bảo

rằng mẹ ông sẽ được chăm sóc sau khi ông qua đời.

Đây là con trai của người.

Đây là mẹ của bạn.

Cuối cùng, Chúa Giêsu kêu cầu Cha mình.

Eloi, Eloi, lama sabachthani?

"Lạy Chúa tôi, lạy Chúa tôi, sao Ngài bỏ rơi con?"

Trích dẫn Thánh vịnh 22 của vua Đa-vít vĩ đại, một lời cầu nguyện bắt đầu trong tuyệt vọng

nhưng kết thúc bằng việc tuyên xưng quyền năng của Thiên Chúa.

Khi mang lấy tội lỗi của toàn nhân loại, Chúa Giêsu biết rằng Ngài đang hoàn thành ý muốn

của Thiên Chúa bằng cách hy sinh mạng sống mình để cứu rỗi thế gian.

Mọi sự đã hoàn tất.

Lạy Cha kính mến, con xin phó trọn vẹn linh hồn yêu thương của con trong tay Cha.

Ngài cúi đầu và trút hơi thở cuối cùng.

FEEDING 5000

Chúa Giê-su dạy rằng để thực sự hạnh phúc và được ban phước trong thế gian này, những

người theo Ngài phải tìm kiếm Đức Chúa Trời và vương quốc của Ngài trên hết mọi sự.

Để ứng nghiệm lời các nhà tiên tri Do Thái, Chúa Giê-su đã làm cho người mù được thấy,

người què được đi.

Tuy nhiên, sự chữa lành của Ngài không chỉ dành cho những căn bệnh thể xác. Mọi người

cũng tìm đến Ngài để được đổi mới và biến đổi về mặt tâm linh.

Những đám đông lớn đã đi theo Chúa Giê-su, thậm chí vào tận nơi hoang vắng để nghe Ngài

giảng dạy.

Các môn đồ lo lắng về việc làm sao có thể cho đám đông lớn này ăn uống ở một nơi hẻo lánh

như vậy.

nơi đó. Khi các môn đồ lo lắng và bàn bạc không biết phải làm gì, một cậu bé đã mang đến

năm chiếc bánh và hai con cá.

Chúa Giê-su nhận lấy phần lễ vật nhỏ bé này, bẻ ra và chúc phước cho bánh cùng cá, rồi làm

phép lạ nhân lên để nuôi cả đám đông.

Sau khi mọi người đã ăn no, người ta còn thu lại được mười hai giỏ đầy những mẩu thừa.

Quyền năng thần thánh của Chúa Giê-su đối với của cải vật chất đã được thể hiện trọn vẹn

qua sự dư dật ấy.

Chúa Giê-su tuyên bố rằng Ngài là bánh sự sống, không giống như ma-na trong sa mạc mà

Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se, mà là bánh thật mang lại sự sống đời đời.

GARDEN

Trong bóng tối tĩnh lặng của vườn Ghết-sê-ma-nê, Chúa Giê-su quỳ gối giữa những gốc ô-liu

xù xì, cầu nguyện.

Sự yên bình của khu vườn bị phá vỡ khi những ngọn đuốc bùng lên trong bóng tối và binh lính

tiến đến.

Những bàn tay thô bạo bắt giữ Chúa Giê-su, lôi Ngài trước tiên đến các lãnh đạo tôn giáo Do

Thái để xét xử gian trá, rồi đưa đến tòa án của quan tổng trấn La Mã ở Giê-ru-sa-lem, Phong-

xi-ô Phi-lát.

GATHERING

Biển hồ Galilê cuộn sóng dưới bầu trời u ám, mặt nước phản chiếu nỗi tuyệt vọng của những

người ngư phủ.

Phêrô và Anrê, hai anh em ruột gắn bó bởi máu mủ và những gian truân chung, kéo lên những

tấm lưới trống rỗng sau một đêm dài cô quạnh đánh cá trên vùng biển cằn cỗi.

Hy vọng của họ trống rỗng như chính mẻ cá vừa bắt.

Họ hoài nghi khi một người lạ trên bờ bảo họ thả lưới lại, nhưng với đôi tay run rẩy, họ vẫn

vâng lời.

Bất ngờ, lưới của họ căng ra, nặng trĩu với một mẻ cá kỳ diệu lấp lánh.

Được biến đổi mãi mãi, họ từ bỏ cuộc sống cũ, bước theo con đường của Chúa Giêsu.

Giữa khu chợ tấp nập, Matthêu lom khom bên bàn đầy tiền xu, thu thuế, gánh nặng của sự

khinh miệt từ dân chúng còn nặng hơn cả túi tiền của ông.

Chúa Giêsu xuất hiện trước mặt ông, lòng trắc ẩn toát ra từ nụ cười.

Chỉ với hai từ đơn giản, "Hãy theo Ta," Ngài đã trao cho ông cơ hội cứu rỗi.

Những đồng tiền của Matthêu vang lên lách cách, bị lãng quên khi ông đứng dậy gia nhập

đoàn người ngày càng đông những linh hồn được biến đổi.

Mỗi cuộc gặp gỡ là một nét vẽ trong kiệt tác thần thánh.

Chúa Giêsu cầm chiếc đục đã tạc nên những con người bình thường thành các tông đồ.

Những người được chọn này trở thành minh chứng sống động cho quyền năng của Ngài,

cuộc đời họ được viết lại như một minh họa cho niềm hy vọng, tình yêu và sự cứu rỗi mà

Chúa Giêsu mang đến cho mọi người.

Chúa Giêsu bắt đầu một sứ vụ tích cực: rao giảng, trừ quỷ, làm cho kẻ chết sống lại và chữa

lành bệnh tật.

Ngài công bố vương quốc của Cha mình, Vương quốc Thiên Đàng, nơi người đứng đầu sẽ là

người sau cùng, và người sau cùng sẽ trở thành người đứng đầu.

LAST SUPPER

Khi Chúa Giê-su thể hiện quyền năng và thẩm quyền của mình qua các phép lạ và lời dạy, những âm mưu chống lại Ngài ngày càng gia tăng. Các nhà lãnh đạo Do Thái cảm thấy bị đe dọa bởi sự nổi tiếng ngày càng tăng và số lượng môn đồ đông đảo của Ngài. Trong bầu không khí căng thẳng ấy, Chúa Giê-su và những người bạn thân thiết nhất của Ngài tụ họp trong ánh nến chập chờn của căn phòng trên lầu, bóng tối nhảy múa trên tường, ngập tràn sắc vàng hổ phách. Chúa Giê-su, Đấng Thầy, đã trở thành người phục vụ. Ngài quỳ xuống, cầm khăn trước mặt các môn đồ. Phi-e-rơ phản đối. Lạy Chúa, sao Ngài lại rửa chân cho con? Chúa Giê-su nhẹ nhàng đáp: Việc Ta làm bây giờ con chưa hiểu, nhưng sau này con sẽ hiểu. Ngay cả Giu-đa, kẻ phản bội, cũng cảm nhận được sự yêu thương của Chúa Giê-su qua từng cái chạm. Khi đêm càng về khuya, Chúa Giê-su cất tiếng nghiêm nghị: Thật, Ta nói cùng các con, một người trong các con sẽ phản bội Ta. Căng thẳng bao trùm căn phòng, nhưng rồi Chúa Giê-su lại cất lời đầy ân điển và yêu thương. Ta ban cho các con một điều rắn mới: hãy yêu thương nhau như Ta đã yêu thương các con. Rồi khoảnh khắc quyết định đã đến. Chúa Giê-su bẻ bánh và chúc phúc, nói rằng: Đây là thân thể Ta, vì các con mà ban cho. Hãy làm điều này để nhớ đến Ta. Cũng vậy, sau khi ăn xong, Ngài cầm lấy chén và nói: Chén này là giao ước mới trong huyết Ta, đổ ra để tha tội cho nhiều người. Đây là lần đầu tiên Thánh Lễ được cử hành. Khoảnh khắc này đã thiết lập Bí tích Thánh Thể, khi bánh và rượu trở thành thân thể và huyết thánh của Chúa Giê-su. Món quà tạ ơn này được ban tặng cách tự do cùng lời dặn: Hãy làm điều này để nhớ đến Ta, một món quà vượt lên trên mọi giới hạn của thời gian và không gian. Khi các môn đệ ăn và uống, họ không chỉ cùng nhau dùng bữa, mà còn được dự phần vào mầu nhiệm thiêng liêng. Họ đã đón nhận chính Đức Kitô. Một sự nếm trải trước bữa tiệc vĩnh cửu.

Giao ước của tình yêu và hy sinh này sẽ chiến thắng tội lỗi và sự chết.
Khi đêm dần tàn, bữa ăn kết thúc.
Khi đêm dần tàn, bữa ăn kết thúc, nhưng ý nghĩa của nó vẫn vang vọng đến muôn đời.

Trong Bí tích Thánh Thể, Chúa Giêsu đã để lại cho chúng ta một lời hứa thì thầm trong nước mắt, rằng ngay cả trong đêm tối nhất, bình minh sẽ lộ rạng và Người sẽ luôn ở lại với dân Người.
Đêm tối nhất sắp bắt đầu.

LAZURUS

Trong khi đó, một trong những người bạn thân nhất của Chúa Giê-su, La-xa-rơ, lâm bệnh và qua đời.

Bốn ngày sau, Chúa Giê-su đến mộ của ông.

Hy vọng đã tàn lụi, và nỗi mất mát cuối cùng đã in sâu trong lòng những người đang than khóc.

Tuy vậy, Chúa Giê-su bình tĩnh yêu cầu lăn tảng đá che lối vào mộ ra.

Giọng nói của Ngài, đầy uy quyền thiêng liêng, đã xuyên qua màn che của sự chết.

"La-xa-rơ, hãy ra ngoài."

Một tiếng ồ kinh ngạc lan khắp đám đông khi có chuyển động bên trong ngôi mộ.

La-xa-rơ bước ra, vẫn còn quấn trong vải liệm, trở thành minh chứng sống động cho quyền

năng thần thánh của Chúa Giê-su.

"Ta là sự sống lại và là sự sống. Ai tin Ta thì sẽ sống, dù đã chết rồi."

Khi La-xa-rơ chớp mắt dưới ánh sáng chói lòa của sự sống được phục hồi, các môn đồ của

Chúa Giê-su đứng sửng sờ, tâm trí họ cố gắng hiểu hết ý nghĩa sâu xa của phép lạ này.

Trong khoảnh khắc chiến thắng cái chết này, Chúa Giê-su đã chuẩn bị cho các môn đồ của

mình đối mặt với những thử thách phía trước, một lời hứa về chiến thắng sẽ vang vọng vượt

xa sứ mệnh trần thế của Ngài.

NATIVITY

Chào mừng bạn cùng chúng tôi khám phá cuộc đời của Chúa Giêsu qua Tấm Khăn Liệm

Thánh, được nhiều người tin là nhân chứng thầm lặng cho sự phục sinh của Ngài. Trên những con phố bụi bặm của Nazareth, Maria, một thiếu nữ với đôi mắt tràn đầy ngạc

nhien, đã nhận được một cuộc viếng thăm từ thiên đàng, sự kiện ấy đã vang vọng qua mọi thời đại.

Sự chạm đến của Chúa Thánh Thần đã ban phước cho dạ của cô với Đấng Mêsia được hứa

ban, và sự ngạc nhiên dần tan biến nhường chỗ cho sự chấp nhận khi cô đón nhận sứ mệnh

thiên thiêng của mình. Giuse, một người thợ mộc khiêm nhường với đôi bàn tay chai sạn và

trái tim nhân hậu, đã kiên định ở bên Maria khi họ bắt đầu chuyến hành trình gian nan đến

Bêlem để đăng ký kiểm tra dân số theo lệnh của hoàng đế La Mã Caesar Augustus, đặt chân

lên con đường mà mỗi bước đi đều đưa họ đến gần hơn với định mệnh.

Trong một chuồng gia súc đơn sơ, nơi không khí đượm mùi cỏ khô và súc vật, phép màu đã

xảy ra khi Maria hạ sinh, mang đến hơi thở đầu tiên của Chúa Giêsu, vị Vua được mong đợi từ

lâu.

Được quấn trong tấm vải dành cho chiên con, Ngài nằm trong máng cỏ, ngai vàng bằng rơm

của Hoàng Tử Hòa Bình.

Ánh sáng rực rỡ xuyên qua màn đêm.

Ngôi sao trên bầu trời đã dẫn đường cho các nhà thông thái từ những vùng đất xa xôi.

Họ đến thăm Hài Nhi, dâng lên những món quà chất chứa lời tiên tri: vàng cho một vị vua, nhũ

hương cho thần tính, và mộc dược báo trước sự hy sinh.

Khi màn đêm thì thầm bí mật của mình cho thế gian, một chuồng gia súc đơn sơ đã trở thành

trung tâm của hy vọng.

Trong khoảnh khắc phi thường ấy, Đấng Cứu Thế của nhân loại và Đấng Tạo Hóa của vũ trụ

đã được sinh ra nơi trần thế này, mãi mãi thay đổi câu chuyện của loài người.

SCOURGING

Khi bình minh ló rạng trên Jerusalem, Phi-la-tô, bối rối trước người tù bình thần này, hỏi:

"Ông có phải là vua dân Do Thái không?"

Chúa Giê-su đáp, giọng vẫn vững vàng dù đang bị trói:

"Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, các thuộc hạ của

tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp." "Vậy ông là vua sao?"

Phi-la-tô gắng hỏi. "Ông nói tôi là vua," Chúa Giê-su xác nhận.

"Vì điều này mà tôi đã sinh ra và vì điều này mà tôi đã đến thế gian: để làm chứng cho sự thật.

Ai thuộc về sự thật thì nghe tiếng tôi."

Câu trả lời của Phi-la-tô vang vọng qua bao thế hệ: "Sự thật là gì?"

Phi-la-tô không hiểu ý nghĩa lời Chúa Giê-su, nhưng ông hiểu rõ cơn giận dữ của các lãnh đạo

Do Thái và cơn khát máu của đám đông.

Vì vậy, ông giao Chúa Giê-su cho lính La Mã đánh đòn, một sự leo thang tàn bạo. Bị lột trần và

trói lại, Chúa Giê-su chịu đựng những roi đòn, mỗi nhát roi như vẽ lên thân thể Ngài những vết

đau từ cổ đến gót chân. Chúa Giê-su trở nên không còn nhận ra được nữa khi roi da của lính

La Mã xé toạc da thịt và làm bầm dập thân thể Ngài.

Thế nhưng, cơn khát máu của đám đông vẫn chưa được thỏa mãn.

"Đóng đinh hắn đi!" họ gào lên, làn sóng căm hận nhấn chìm cả lý trí lẫn lòng thương xót.

Phi-la-tô, nhượng bộ trước đám đông, đã rửa tay mình.

"Ta vô can trong việc đổ máu người này," ông tuyên bố, nước nhỏ giọt từ các ngón tay như

những tàn dư cuối cùng của quyền lực ông.

TRANSFIGURATION

Khi các môn đệ ngày càng hiểu rõ hơn về Chúa Giê-su, họ bắt đầu nhận ra sứ vụ và sứ mệnh của Ngài.

Một ngày nọ, Chúa Giê-su nhìn thẳng vào Phi-e-rơ và hỏi: "Còn con, con nói Thầy là ai?"

Phi-e-rơ đáp lại đầy chắc chắn: "Thầy là Đấng Mê-si, Con của Đức Chúa Trời hằng sống."

Chúa Giê-su nói về một hành trình sắp tới đến Giê-ru-sa-lem, về sự chịu khổ, cái chết, và lời

hứa phục sinh mà các môn đệ vẫn chưa thể hiểu nổi.

Cảm nhận được sự nghi ngờ của họ, Chúa Giê-su dẫn Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng lên đỉnh núi.

Khi họ leo lên, không khí trở nên loãng dẫn còn sự háo hức thì dày đặc hơn.

Chúa Giê-su, thầy và bạn của họ, đã biến đổi ngay trước mắt họ.

Ngài được biến hình, khuôn mặt rực sáng như mặt trời, áo choàng như được dệt từ ánh sáng

thuần khiết.

Hào quang thần thánh tỏa ra từ bên trong, biến đổi hình dạng Ngài thành điều gì đó vinh

quang vượt ngoài sự hiểu biết của con người.

Những lời Ngài từng nói vang vọng trong sự im lặng sững sờ: "Ta là ánh sáng của thế gian."

Không còn là ẩn dụ nữa, mà là sự thật chói lòa.

Trong khoảnh khắc rực rỡ ấy, Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng đứng trước ngưỡng cửa của cõi vĩnh

hằng, đức tin của họ được tôi luyện lại trong lò ánh sáng thánh khiết.

WALKING ON WATER

Đêm buông xuống trên biển hồ Galilê như một tấm màn nặng nề, mặt nước trở thành sân

khấu cho một vở kịch sắp diễn ra.

Kiệt sức sau nhiều giờ giảng dạy và chữa lành, Chúa Giê-su vẫn ở lại trên bờ.

Các môn đồ của Ngài chèo thuyền gỗ nhỏ vượt biển.

Biển, vốn yên ả và tĩnh lặng, bỗng hóa thành một con thú dữ.

Sóng gầm rú, gió rít lên, và nổi kinh hoàng siết chặt trái tim các môn đồ như chính cách họ

bám chặt lấy mạn thuyền.

Rồi một bóng người xuất hiện giữa những con sóng cao, đi trên mặt nước sủi bọt theo một lối

đi không tưởng.

Nỗi sợ hãi chuyển thành kinh ngạc khi một giọng nói quen thuộc vang lên xé tan bóng tối.

Chúa Giê-su, bình thản giữa cơn hỗn loạn, tiến lại gần thuyền một cách an hòa.

Phê-rô, trong lòng cũng như cơn bão, cất tiếng gọi:

"Lạy Chúa, nếu thật là Ngài, xin truyền cho con đi trên mặt nước đến với Ngài."

Khi Chúa Giê-su ra hiệu, Phê-rô bước vào điều không thể.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, ông bước đi cùng gió, được nâng đỡ bởi đức tin thuần khiết,

dù nghi ngờ, len lỏi như thủy triều dâng, kéo lấy đôi chân ông.

Khi bắt đầu chìm xuống, tiếng kêu của ông xé toang màn đêm: "Lạy Chúa, xin cứu con!"

Bàn tay của Chúa Giê-su vươn ra, như chiếc phao cứu sinh của ân điển thiêng liêng.

Trong cái chạm ấy, cơn cuồng phong tan biến như sương mù trước bình minh.

Khi mặt biển trở lại yên bình, một sự thấu hiểu mới tràn ngập trong lòng các môn đồ.

Trong Chúa Giê-su, họ không chỉ nhìn thấy một người thầy, mà còn là Đấng mà cả gió và biển

cũng phải vâng phục.